

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 102.215 van 20 december 2001
in de zaak A. 95.525/VII-22.759**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat T. DESCHEPPER,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Monterreystraat 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 14 september 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 augustus 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat T. DESCHEPPER, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. JANSEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 20 juli 1999 en verklaarde zich op 22 juli 1999 vluchteling.

1.2. Op 17 mei 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 augustus 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 17 juli 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Albanese taal machtig is.

Betrokkene beweert een etnisch Albanese afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit het dorp Strelc - dat volgens betrokkene ressorteert onder de gemeente Isniq - te zijn. Op 10 april 1999 zou betrokkene samen met haar gezin en andere dorpelingen door de Servische politie zijn verjaagd. Onderweg zou betrokkene haar echtgenoot echter uit het oog zijn verloren en sindsdien niets meer van hem hebben vernomen. Betrokkene zou vervolgens samen met haar kinderen en andere vluchtelingen naar Albanië zijn gevlucht waar ze tot 10 juli 1999 zou hebben verbleven alvorens verder te trekken. Op 22 juli 1999 vroeg betrokkene in België asiel aan.

Er dient te worden vastgesteld dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo. Zo is betrokkene kennis onvoldoende omtrent de topografie van Kosovo in het algemeen en haar beweerde woon- en geboorteplaats Strelc in het bijzonder. Zo beweerde betrokkene op de zetel van het Commissariaat-generaal tot tweemaal toe uitdrukkelijk maar verkeerdelijk dat haar woon- en geboorteplaats Strelc ressorteert onder de gemeente Isniq, wat volgens haar ook de naam is van een omliggend dorp van Strelc. In werkelijkheid behoort Strelc echter tot de gemeente Deçan en is Isniq enkel de naam van een omliggend dorp van Strelc maar geenszins de naam van een gemeente van Kosovo. Betrokkene kon bovendien geen enkele andere gemeente noemen in de omgeving van Deçan. Gevraagd naar dorpen liggende tussen Strelc (ten noorden van Deçan) en Deçan noemde betrokkene Cërrabreg en Prilep, terwijl deze dorpen ten zuiden van Deçan, d.i. op de route tussen Deçan en Gjakove gesitueerd zijn. Voorts verklaarde betrokkene verkeerdelijk dat het dorp Raushiq valt onder de gemeente Deçan terwijl in werkelijkheid Raushiq ressorteert onder de gemeente Peje. Verder had betrokkene nog nooit gehoord van Qëllopek, terwijl dit dorp slechts op een drietal kilometer van betrokkene beweerde woon- en geboorteplaats gelegen is.

Betrokkene diende verder het antwoord schuldig te blijven op een aantal fundamentele kennisvragen omtrent Kosovo. Zo bleek betrokkene niet in staat de officiële afkorting van de "Democratische Liga van Kosovo" te herkennen, niettegenstaande het algemeen geweten is dat deze partij aan de basis ligt van de ontwikkeling van de Albanese parallelmaatschappij in Kosovo. Betrokkene kende evenmin de Albanese humanitaire organisatie actief in Kosovo, die mee heeft ingestaan voor de oprichting van diezelfde parallelmaatschappij. Gevraagd naar de betekenis van Drenica, bleek betrokkene de naam van deze regio niet te herkennen, terwijl het algemeen geweten is dat het gewapend conflict in Kosovo op deze plaats escaleerde.

Verder is het opmerkelijk dat betrokkene de eerste Servische aanval in Strelc slechts situeerde in 1999. Uit diverse rapporten waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt namelijk dat er omstreeks eind mei 1998 een grootscheeps Servisch militair offensief plaatsvond in de gemeente Deçan en dat de stad en gelijknamige gemeente (waaronder betrokkene beweerde woon- en geboorteplaats) hierbij enorm zwaar werden getroffen en bijgevolg omstreeks juni 1998 reeds zo goed als ontvolkt waren.

Ten slotte is betrokkene niet in het bezit van enig Joegoslavisch identiteitsdocument ter ondersteuning van haar beweerde afkomst en identiteit. Betrokkene wist trouwens niet waarvoor het paspoort, hetgeen ze in Kosovo in haar bezit zou hebben gehad, wordt gebruikt. Verder kon zij het verschil niet uitleggen tussen een Joegoslavisch paspoort (voor extern gebruik) en een Joegoslavische identiteitskaart (voor intern gebruik). Tenslotte kende betrokkene de Servische benaming van een Joegoslavische geboorteakte niet en is ze het Servisch geheel onmachtig. Zelfs vaak gebruikte Servische woorden zoals straat, stad, gemeente, goedendag en ziekenhuis kende ze niet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij stelt:

"Dat verzoekster verweten wordt dat zij op een ganse reeks vragen over Kosovo en haar situatie niet zou kunnen antwoorden hebben.

Verzoekster meent dat zij op een ganse reeks vragen wél heeft geantwoord en details heeft gegeven.

Dat verzoekster laaggeschoold is.

Zij doorliep enkel 4 jaar lagere school en heeft daarna haar ouders geholpen.

Mogelijks hebben ook vertaalproblemen een rol gespeeld.

Dat verzoekster op sommige vragen over de oorlog niet of niet veel geantwoord heeft, heeft alles te maken met het feit dat zij niet alleen zeer teruggetrokken is van nature, maar ook niet van alles op de hoogte is en bepaalde zaken probeert te vergeten.

Dat dit dan ook de reden is waarom verzoekster op sommige vragen niet of niet onmiddellijk een antwoord kon geven.

Dat er geen reden is om te twijfelen aan haar nationaliteit en haar verklaringen.

Verzoekster meent dan ook dat de motivering van de bestreden beslissing foutief is.

Dat de beslissing van een overheid slechts wettig naar motieven is, wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan; dat de Raad van State o.a. moet nagaan of een beslissing door juiste (en wettelijk toelaatbare) motieven is bepaald; dat dit in casu niet het geval is.";

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt die zouden aantonen dat de beslissing van de commissaris-generaal kennelijk onredelijk zou zijn of dat de motieven feitelijk onjuist zouden zijn; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is;

Overwegende dat een aantal vragen, gesteld tijdens het interview op het commissariaat-generaal, zo algemeen waren dat zij ook door iemand met een lage scholingsgraad zonder probleem juist hadden kunnen worden beantwoord; dat uit het verhoorverslag trouwens blijkt dat de verzoekende partij op bepaalde vragen wel het juiste antwoord kon geven; dat haar lage scholingsgraad en haar "teruggetrokken" karakter dan ook blijkbaar als een selectief excuus worden gebruikt;

Overwegende dat de verzoekende partij verder veronderstelt dat vertaalproblemen een rol hebben gespeeld; dat, zo dergelijke veronderstelling als middel in aanmerking zou kunnen worden genomen, moet worden opgemerkt dat geen voorbehoud werd gemaakt over de tussenkomst van de tolk; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig december tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.